

**АКАТИСТ СВЕТОМ СТЕФАНУ ШТИЉАНОВИЋУ.
(4/17. Октобар)**

Кондак 1.

Теби, изабраном слуги Божијем, који си добротом и љубављу према ближњима савршено угоднио Господу, похвални песмопој узносимо, а ти пошто си стекао изобилну благодат да се молиш за нас, испроси нам милости и спасења од Тројичнога Бога, како би могли да ти кличемо: Радуј се, свети Стефане, Србскога рода славо и похвало!

Икос 1.

Творац све твари, и Небеских и земних, Господ Сведржитељ, изабра тебе, свети Стефане, да послужиш роду своме у тешким временима ропства и да као пастир добри напасаш Православно стадо Србско и штитиш га од вукова агарјанских који кидисаху на њега да га растргну. Прими због тога ове похвале наше:

Радуј се, верни и добри слуго Господа Христа!
Радуј се, јер си народу Србскоме служио анђелском ревношћу!
Радуј се, јер си земним богатством саградио дом на Небесима!
Радуј се, јер те је Бог прославио чудесном светлошћу на гробу твоме!
Радуј се, јер си свим бићем својим осећао и волео Бога!
Радуј се, јер си мач правде против безбожних агарјана носио!
Радуј се, јер ти је Господ даровао свету супругу Јелену!
Радуј се, јер си милошћу према ближњима стекао милост од Господа!
Радуј се, јер те имамо као великог заступника пред престолом Божијим!
Радуј се, свети Стефане, Србскога рода славо и похвало!

Кондак 2.

Ти, свети Стефане, беше родом из славнога племена Паштровића са југа Србских земаља, где од младости би задојен живом водом вере Православне и научен да увек и на сваком месту кличеш: Алилуја!

Икос 2.

Достигавши зреле године, ти, свети Стефане, би изабран за кнеза племена твога да му будеш вођа и путовођа из земног у Небески свет. Али, због злобе иноверних млечана, ти мораше да напустиш крај свој и да пређеш у далеки Срем, да и тамо будеш вођа народу Србском. Стога ти ангелски кличемо овако:

Радуј се, јер беше рођен од побожних и Богољубивих родитеља!

Радуј се, јер од младости у срцу понесе љубав ка Богу!
Радуј се, јер те је Бог изабрао да будеш вођа рода Србскога!
Радуј се, јер си понео тешки крст службења ближњима!
Радуј се, јер си законом Божијим мерио свако дело своје!
Радуј се, јер си био слуга слугу Божијих!
Радуј се, јер си у целомудрености и чистоти живот свој земни провео!
Радуј се, неисцрпни изворе доброте и љубави!
Радуј се, непотрошиви кладенче Воде Живе!
Радуј се, свети Стефане, Србскога рода славо и похвало!

Кондак 3.

Дошавши у Срем, ти, свети Стефане, настани се у Моровићу на реци Босуту, где сагради утврђени град за одбрану од Турака и где и даље, будући да Богобојажљив беше, клицаше свакога дана анђелску песму: Алилуја!

Икос 3.

Имајући срце управљено ка Господу, ти, свети Стефане, вазда се уклањаше од зла и чињаше добро народу своме. Ти беше преиспуњен вером Православном, молитвом и милостињама и иако власт имаше, никада неправду никоме не чињаше. Стога ти благодарно кличемо овако:

Радуј се, јер си све жеље своје ка Богу управио!
Радуј се, јер си светлошћу Тросунчаном душу обасјао и убелио!
Радуј се, јер си Божијом ревношћу распаљен био!
Радуј се, јер се си летео на крилима Богоразума!
Радуј се, јер срце твоје беше дом Духа Светога!
Радуј се, јер си гладне хранио и жедне појио!
Радуј се, јер си у граду Моровићком Мајци Божијој на службе у храм стално одлазио!
Радуј се, јер је Мајка Божија у Шишатовцу под окриље своје мошти твоје примила!
Радуј се, јер је Царица Небеска и душу твоју на Небесима радосно сусрела!
Радуј се, свети Стефане, Србскога рода славо и похвало!

Кондак 4.

Попут светих ратника Јована Владимира и Александра Невског, и ти, свети Стефане, у руци држаше мач правде Божије, борећи се против непријатеља вере Православне, али имаше и неизмерну љубав према

народу своме, који те је као оца милосрдног гледао и Богу због тога појао: Алилуја!

Икос 4.

Силни Агарјани у време твоје доспеше на врхунац моћи и непрекидно нападаху на земље које си ти чувао, свети Стефане. Тешко је било борити се против силе њихове, па после велике Мохачке битке где Турци задобише победу и ти беше принуђен да пређеш са народом Србским на запад, преко реке Драве, у место Шиклош, где као кокош поново сабра чеда своја под крила љубави и доброте своје. Прими због тога ове молитвене похвале:

Радуј се, правде Божије заштитниче!
Радуј се, немоћних и ништих уточиште!
Радуј се, вере Православне проповедниче!
Радуј се, народа Србскога предводниче!
Радуј се, љубави Божије гласниче!
Радуј се, народа потлаченог осветниче!
Радуј се, милости Божије проводниче!
Радуј се, Небески наш молитвениче!
Радуј се, анђелске радости сапричасниче!
Радуј се, свети Стефане, Србскога рода славо и похвало!

Кондак 5.

Тешко то време беше, крв се лила на све стране као вода, а ти, свети Стефане, као на узбурканом мору управљаше лађом народа свога са којим си руке ка Небу уздизао и једногласно појао: Алилуја!

Икос 5.

Због дугогодишњег ратовања са Турцима, настаде глад велика у народу твоме, а ти, милосрдни Самарјанине, свети Стефане, сажаливши се на њега, отвори житнице своје и даде као на зајам народу пшенице, како би се прехранили. Они због те велике љубави твоје благосиљаху те и клицаху овако:

Радуј се, јер си таланте од Бога добијене изобилно умножио!
Радуј се, јер си као некада Јосиф у Египту и ти отварао житнице своје и гладан народ хранио!
Радуј се, јер си подражавао Аврамово гостољубље!
Радуј се, јер си као праведни Јов милосрдан био!
Радуј се, јер си Давиду кротошћу сличан био!
Радуј се, благо наше Небеско!

Радуј се, надо наша у невољама и бедама!
Радуј се, примеру брачне чистоте и целомудрености!
Радуј се, просвећење духовних очију наших!
Радуј се, свети Стефане, Србскога рода славо и похвало!

Кондак 6.

Како се године зла и неродице продужише, ти, свети Стефане, родивши у срцу своје милостивиме још једно дело љубави ка ближњима, сазва народ на једно брдо звано Ђунтир да то дело извршиш, али пре тога замоли све да са тобом запоју: Алилуја!

Икос 6.

И тада, о чуда, ти, свети Стефане, нареди слугама да наложе велику ватру, па онда, пун љубави према народу своје рече: Ја вас, браћо и сестре, данас видим гладне и босе и нека вам је просто дуговање – па узе признанице њихове и баци их у ватру, опростивши им дугове. А они, сузе од радости пролише и овако ти говорише:

Радуј се, јер десница твоја вазда дарежљива беше!

Радуј се, јер испуни реч Христову: Гладан бејаш и нахранисте ме – хранећи ниште Његове!

Радуј се, јер премудро управљајући богатством земним задоби неисказано богатство на Небесима!

Радуј се, јер си страх Господњи непрестано у срцу своје имао!

Радуј се, јер те је Дух Свети просветио и осветио!

Радуј се, јер нам житије твоје свето сузе умиљења на очи наводи!

Радуј се, јер си душу своју молитвом Богу ослађивао!

Радуј се, реко доброте Божије!

Радуј се, лествице којом нам благодат са Неба спушташ!

Радуј се, свети Стефане, Србскога рода славо и похвало!

Кондак 7.

Зли агарјани и даље нападаху на земље којима ти управљаше, свети Стефане, али ти, са народом својим, издан од савезника који вам нису послали помоћ против надмоћнијих Турака, само се на Господа надаше, и само Њему појаше: Алилуја!

Икос 7.

Бивши на измаку снага, народ твој, свети Стефане, не могаше да издржи нападе Турске, па ти писаше краљу угарскоме: Пливамо усред непријатеља

као јабука посред воде – тражећи помоћи, али на крају, не могавши да издржите силне нападе агарјанске, ви се повукосте на сигурније место. А ми, тугујући са вама, појемо ти овако:

Радуј се, јер си претрпео многе муке и невоље и тако наследио Царство Небеско!

Радуј се, јер си као херувим пламеним мачем чувао стадо своје Србско!

Радуј се, јер стадо своје Србско ниси гонио, него увек пред њим први ишао!

Радуј се, си мачем у десници, а крстом у левици страшан непријатељ агарјанима безбожним био!

Радуј се, јер ти је Господ у борбама са Турцима десницом својом помагао!

Радуј се, јер се земља Србска тобом радошћу испуни!

Радуј се, светлости Небеска!

Радуј се, мудрости Православља!

Радуј се, дубино смиреноумља!

Радуј се, свети Стефане, Србскога рода славо и похвало!

Кондак 8.

Уморан од тешкога живота и безбројне проливане крви око тебе, ти, свети Стефане, осетивши да ти долази крај, измири се са Богом и људима, па онда са анђелима који су дошли по свету душу твоју запева: Алилуја!

Икос 8.

Заплака се народ Србски за тобом, свети Стефане, као за родитељем својим милостивим који им је толико добра учинио. Они тебе толико љубљаху да су те сматрали још за живота свецем Божијим. Супруга твоја Јелена сахрани тело твоје на брду Ђунтиру уз сузе многобројнога народа који ти клицаше овако:

Радуј се, јер си радост роду своје Србскоме небројено пута донео!

Радуј се, јер те је народ твој као оца свога волео!

Радуј се, јер имаше мудрост ума, доброту душевну, срце умилно, савест Богољубиву и природу милостиву!

Радуј се, јер ходећи стазом правде на Земљи, међу праведнике душом на Небесима предстаде!

Радуј се, јер си анђеле удивио добротом и целомудријем својим!

Радуј се, јер ти земна смрт неисказани покој на Небесима донесе!

Радуј се, јер си венац на Небесима сплео добротом својом према ближњима!

Радуј се, јер семе Божије у теби стоструки род донесе!

Радуј се, јер си ум свој увек ка ономе ште ће по смрти доћи управљао!

Радуј се, свети Стефане, Србскога рода славо и похвало!

Кондак 9.

Недуго затим Турци заузеше и крајеве којима ти до скора владаше, свети Стефане, и када једне тамне ноћи боравише подно брда Ђунтира, приметише неку светлост која сијаше из гроба твога, па помислише да се ту крије неко благо, не знајући да је то Небеска светлост, не знајући да због ње запоју поју Богу светлости: Алилуја!

Икос 9.

Речити говорници као рибе неми стајаше пред чудом које се потом догодило. Јер када агарјани раскопаше гроб твој, свети Стефане, тражећи благо у њему, не нађоше благо земно, већ благо које беше позлаћено Небеским сјајем, нађоше свете нетрулежне и миомирисне мошти твоје, па о томе брзо известише старешину свога Амира. А ми, обрадовани обретењем светих моштију твојих овако ти хвалу уносимо:

Радуј се, јер светлост Небеска обасја гроб твој земни!

Радуј се, јер Бог чудесно откри свете мошти твоје!

Радуј се, јер си агарјане устраио, а народ хишћански силно обрадовао обретењем моштију твојих!

Радуј се, јер си се преселио у земљу кротких!

Радуј се, јер си земним богатством стекао изобилно богатство Небеско!

Радуј се, јер те Господ због милосрђа прослави нетрулежношћу моштију твојих!

Радуј се, јер си љубећи Господа Христа на Земљи, љубав Његову на Небесима задобио!

Радуј се, јер пред кивотом твојим светим утеху у тузи тражимо!

Радуј се, јер те као блиског заступника имамо на Небесима!

Радуј се, свети Стефане, Србскога рода славо и похвало!

Кондак 10.

Вест о овоме чуду се брзо пронесе свим околним крајевима, а дочуше за то и неки монаси, који одоше кад старешине турског, који и сам беше пореклом Хришћанин и чак род твој, па га замолише да узму мошти твоје, свети Стефане, и кад им он то дозволи, они од радости запојаше анђелски: Алилуја!

Икос 10.

Онда монаси узеше свете мошти твоје, свети Стефане, и понесоше их преко Славоније ка Срему и донесоше их у манастир Пресвете Богородице у Шишатовац, где беху положене пред олтар цркве и точише небројена исцељења и утеху напаћеном народу Србском. Народ благодарише Богу што им утеху даје преко светих својих, којима су они, као ближим Богу, сву своју тугу и муку износили у молитвеним сузама и уздасима. И ми, после много векова касније, уздишемо пред светим моштима твојим и овако ти кличемо:

Радуј се, јер си манастир Шишатовац вековима чувао!

Радуј се, јер мошти твоје свете беху утеха и прибежиште болнима и уцвељенима!

Радуј се, јер си украсио венац Цркве Србске светошћу својом!

Радуј се, јер Црква Србска тобом доби још један бисер на Небесима!

Радуј се, јер те је Господ преиспунио благодаћу којом нас сада ка добру управљаш!

Радуј се, јер си стопе своје вазда ка Господу управљао!

Радуј се, јер си испунио Закон Божији и тако Рај задобио!

Радуј се, јер се тобом још једна звезда духовна упали на Небесима!

Радуј се, јер мрак духовни са неба Србскога разгониш!

Радуј се, свети Стефане, Србскога рода славо и похвало!

Кондак 11.

Чувши за Небеску славу твоју, супруга твоја Јелена, свети Стефане, дође у манастир Шишатовац и видеши мужа свога од Бога прослављенога, умре за овај свет и обуче монашку ризу да у њој оплакује грехе своје и непрестано кличе: Алилуја!

Икос 11.

Мошти твоје целебне, свети Стефане, делише судбину народа твога, јер много пута бејашу преношене и скриване од непријатеља Србских. На крају их зликовачке усташе избацише из кивота у време власти своје, али их један благочестиви свештеник испроси од немачких власти и пренесе у Саборну цркву у Београд, да престони град чувају од свакога зла. Почуј стога ове похавле наше:

Радуј се, јер те је Господ светом супругом увенчао!

Радуј се, јер светост твоја и супругу твоју кроз монаштво посвети!

Радуј се, јер сада као анђели Божији лице Божије гледате!

Радуј се, јер си Господа прослављао на сваком месту и у свако време!

Радуј се, јер се ниси преузносио влашћу земаљском!

Радуј се, јер си и престоци град и саборни храм у њему моштима својим осветио!

Радуј се, јер си сиромашнима дом свој вазда отварао и милост чинио!

Радуј се, јер си радост вечности још на Земљи срцем искусио!

Радуј се, јер си у радост вечну као муња са Земље одлетео!

Радуј се, свети Стефане, Србскога рода славо и похвало!

Кондак 12.

Плеце твоје Србско сном мртвијем спава данас, свети Стефане, изгубивши везу са Небом, не знајући какво благо им је подарио Господ кроз вас, свети Божији, и кроз свете мошти ваше, крај којих анђели и даље неодступно стоје и једним срцем и једним устима кличу: Алилуја!

Икос 12.

Проспи са Неба, свети Стефане, молитвама твојим, ману благодати Божије на ојађени народ Србски, како би се пренуо и из таме греховне прешао на светлост чистоте и телесне и духовне. Нека милост твоја молитвена буде изобилна као и у време кад си житнице твоје отварао гладноме народу своме, да би могли да ти благодарно кличемо:

Радуј се, лучо Небеска!

Радуј се, славо земаљска!

Радуј се, руко милосна!

Радуј се, стубе Православља!

Радуј се, примеру покајања!

Радуј се, узоре живота!

Радуј се, прогонитељу демона!

Радуј се, сабеседниче анђела!

Радуј се, наследниче Раја!

Радуј се, свети Стефане, Србскога рода славо и похвало!

Кондак 13.

О, свети Стефане, реко милосрђа и доброте, прими ове мале похвале наше и пренеси их ка престолу Свевишњег Бога на дар, како би нас по великој милости својој од греха очистио, Крвљу својом напојио и у Царство своје увео, да заједно са тобом и свима светима појемо: Алилуја!

Овај кондак се чита три пута, па онда опет икос 1. и кондак 1. и онда молитва, на крају.

Молитва

О, свети Стефане Штиљановићу, слуго Божији и слуго слугу Божијих, иако владар беше, ти си служио и Богу и људима, подражавајући највећег Слугу рода људског, Господа Исуса Христа. Тим служењем неуморним заслужио си да будеш достојан Царске Палате на Небесима у којој су сви поданици синови Божији по благодати. И пошто си сада близу престола Божијег, молимо те скрушено, да се не гнушаш греховне нечистоте наше, већ да као и негда, када си милост делио и левицом и десницом, и нама пошаљеш милости Небеске. Замоли, свече Божији, Милостивога Бога, да благодаћу својом посети срца наша и у њих усели Духа свога Светога, а одагна све змије и акрепе који су се населили у њима и који нас држе заробљене у тамници смрада греховног. Нека та благодат разгори у нама жарку жељу ка угађању Богу и испуњавању заповести Његових и то од сада, од часа овога, па до скончанија нашег. Јер време истиче, крај се приближава, суд је близу, а ми још ни започели нисмо да пунимо уљем светиљке наше, бесмртне душе наше. Ужас нас хвата од онога: Не познајем ти, иди у таму најкрајњу – а опет, као да се те речи Суда који је близу, на нас не односе, ми стојимо, гледамо, и даље тонемо у глиб греха, у пропаст нашу вечну. Завапи стога, свети Стефане, Праведноме Судији, да још не спушта тешку руку своју на нас, већ да нас помилује, опрости и покрене ка добру, ка чистоти. Нека оне прве речи Јеванђеља: Покајте се, јер се приближи Царство Небеско – зазвоне у нама на узбуну и нека звоне до последњег издиханија нашег, како би се кајали свакога часа и свакога трена, не би ли пронашли милост у дан Суда, не би ли се обрадовали радошћу у којој и ти сада пребиваш. Па да онда са свима вама, свецима Божијим и са анђелима Небеским, кроз сву вечност прослављамо Свесвето Име Божије, Оца и Сина и Светога Духа. Амин.

Покров Пресвете Богородице 2019. г.
Мирко И. Нанић Шид